

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/59/2014
Identifikačné číslo spisu:	7012200973
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7012200973.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: A. R. E., bytom Y. 2, F., právne zastúpený JUDr. Ivanom Husárom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Vojenská 14, proti žalovanému: Mestu Košice - stavebný úrad, pracovisko Košice - Staré mesto, so sídlom Hviezdoslavova 7, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. A/2011/16757-02/I/KRA, zo dňa 25. októbra 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č.k. 6S/231/2012-42 zo dňa 26. septembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/231/2012-42 zo dňa 26. septembra 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením č.k. 6S/231/2012-42 zo dňa 26. septembra 2013 podľa § 104 ods. 1 s použitím § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. A/2011/16757-02/I/KRA, zo dňa 25. októbra 2011, ktorým žalobcu žalovaný správny orgán vylúčil z konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že správny orgán neopomenul žalobcu ako účastníka konania, riadne s ním konal a rozhodnutie mu doručoval do vlastných rúk, na základe čoho nie sú splnené podmienky pre konanie podľa § 250b ods. 2 OSP. Krajský súd vychádzal z názoru, že žalobca toto tvrdenie musí uplatniť ešte v správnom konaní voči žalovanému a žiadať riadne doručenie rozhodnutia. Žalobca je povinný preukázať žalovanému že sa v čase doručovania rozhodnutia na adrese, z ktorej predtým komunikoval so žalovaným, nezdržiaval a predložiť dôkazy o tom, že býva v obci Budimír vo svojom rodinnom dome. Pretože správny orgán neopomenul žalobcu ako účastníka konania, riadne s ním konal a rozhodnutie mu doručoval do vlastných rúk nie sú splnené podmienky konania podľa § 250b ods. 2 OSP v dôsledku čoho, s použitím § 103 OSP, § 104 ods. 1 OSP v spojení s § 246 ods. 1 OSP prvostupňový súd konanie zastavil.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 246c OSP v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že

žaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal zrušiť napadnuté uznesenie, z dôvodu že prvostupňový súd nesprávne posúdil vec a dospel k záveru že v uvedenom prípade existuje fikcia doručenia rozhodnutia žalovaného v zmysle § 24 ods. 2 správneho poriadku. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva povinnosť účastníka správneho konania oznamovať správne orgánu, kde sa zdržuje, a kde mu majú byť doručované rozhodnutia. Prvostupňový súd nevykonal dostatočné dokazovanie skutočnosťou či sa žalobca na mieste doručovania rozhodnutia žalovaného skutočne zdržiaval, na základe toho neúplne zistil skutkový stav a nesprávne vec právne posúdiť týmto došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) po preskúmaní veci bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 24 ods. 2 veta prvá Správneho poriadku, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí že písomnosť príde doručiť určený deň a hodinu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že s ohľadom na predchádzajúcu súdnu prax je potrebné skúmať či adresát písomnosti, ktorá sa mala doručiť do vlastných rúk, sa v mieste doručenia skutočne zdržiaval, pričom nie je rozhodujúce z akého dôvodu sa v mieste doručenia nezdržiaval. V prejednávacom prípade mal prvostupňový súd vykonať dokazovanie, ktoré by preukázalo či tvrdenia žalobcu sú pravdivé. Takto súd nekonal a nedostatočne odôvodnil, prečo napriek skutočnosti, že žalobca doložil list vlastníctva k rodinnému domu, ako aj svoje čestné prehlásenie a navrhol výsluch svedka na preukázanie skutočnosti kde sa v čase doručovania napadnutého rozhodnutia zdržiaval, mal za to, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 221 ods. 1 písm. f/ OSP zrušil a podľa § 221 ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 OSP a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, v ktorom tento vykoná dokazovanie na základe ktorého, môže dostatočne odôvodniť svoj záver o okolnosti, či sa žalobca zdržiaval v mieste doručovania spornej zásielky žalovaným správnym orgánom, alebo nie.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP (per analogiam), keď žaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.